

AUGLÝSING

um samkomulag skv. 20. gr. í samningi frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum, sbr. viðbótarsamning við samninginn frá 11. júní 1980.

Til framkvæmdar á samningnum frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum hefur orðið samkomulag um eftirfarandi ákvæði:

1. Með orðunum „öflunar framtala eða annarra upplýsinga“ í b-lið 1. gr. samningsins er átt við öflun framtala eða annarra upplýsinga til notkunar við skattákvörðun (skattálagningu) eða aðrar aðgerðir í málum, sem varða skatt í því ríki, sem aðstoðar óskar. Orðalagið felur ennfremur í sér afhendingu framtala eða annarra gagna í frumriti eða afriti, sem skilað hefur verið vegna skattákvörðunar (skattálagningar) eða annarra aðgerða í málum, sem varða skatt í því ríki sem beiðninni er beint til.
2. Með sköttum, sem aðstoð er veitt við, skal telja;
 - a) dráttarvexti og viðbótargjöld eða önnur gjöld, sem á falla vegna vanskila á skattgreiðslu, til þess tíma er krafan er afhent til innheimtu í hinu ríkinu, eða við vanrækslu á upplýsinga- eða framtalsskyldu vegna skatta eða opinberra gjalda (dráttargjald, gjaldálag o. s. frv.);
 - b) þá dráttarvexti og viðbótargjöld eða önnur gjöld vegna vanskila á skattgreiðslu, sem á falla eftir þann tíma er krafan var afhent til innheimtu í hinu ríkinu og óskað er aðstoðar við innheimtu á með sérstakri beiðni; ennfremur
 - c) endurgreiðslu á innheimtukostnaði og dagsektir, að því leyti sem kostnaðurinn eða dagsektirnar standa ekki í sambandi við málsmeðferð fyrir dómstólum.
- 3.A. Með „skatti af vélknúnum ökutækjum“ skv. grein 2 c) í samningnum er átt við skatta og gjöld í eftirtöldum lögum með síðari breytingum á þeim:
 - a) í Danmörku: skráningargjald af vélknúnum ökutækjum skv. lögum nr. 221 26. maí 1971 svo og þungaskatt af vélknúnum ökutækjum skv. reglugerð fjármálaráðuneytisins nr. 359 16. júlí 1980;
 - b) í Finnlandi: skatt samkvæmt lögum um skatt af vélknúnum ökutækjum (772/66) og lögum um bifreiða- og bifhjólaskatt (482/67);
 - c) á Íslandi: árgjald eða kílómetragjald af bifreiðum, sem ekki eru knúnar með bensíni, sbr. lög nr. 79/1974;
 - d) í Noregi: eftirtalin gjöld skv. lögum nr. 2 19. júní 1959; þ. e. gjald álagt í eitt skipti á ökutæki o. fl., samsetningargjald, árgjald, þungaskatt af bensínknúnum vöruflutningabifreiðum o. fl., kílómetragjald o. fl., gjald af bráðabirgðaskráningu, umskráningargjald o. fl., bensíngjald og frumskráningargjald af húsvögnum;
 - e) í Svíþjóð: skatta samkvæmt lögum um umferðarskatt (1973:601) og lögum (1978:69) um skatt af sêlu vélknúinna ökutækja.
- B. Með „virðisaukaskatti og öðrum almennum söluskatti“ í grein 2 d) í samningnum er átt við skatta og gjöld í eftirtöldum lögum með síðari breytingum á þeim:
 - a) í Danmörku: gjöld samkvæmt lögum um almennan söluskatt (virðisaukaskatt) frá 31. mars 1967;
 - b) í Finnlandi: skatt samkvæmt lögum um söluskatt (532/63);
 - c) á Íslandi: almennan söluskatt (lög nr. 10/1960, sbr. lög nr. 12/1980);
 - d) í Noregi: gjald samkvæmt lögum um virðisaukaskatt frá 19. júní 1969; svo og
 - e) í Svíþjóð: skatt samkvæmt lögum um virðisaukaskatt (1968:430).

C. Með „punktsköttum“ skv. grein 2 e) í samningnum teljast skattar og gjöld í eftirtöldum lögum með síðari breytingum:

- a) Í Danmörku: gjöld skv. lögum nr. 510 frá 18. desember 1970 um gjald af bensíni, lögum nr. 414 frá 18. desember 1968 um gjald af súkkulaði og sælgæti, lögum nr. 98 frá 17. mars 1971 um gjöld af víni og ávaxtavíni, lögum nr. 153 frá 6. maí 1980 um gjald af áfengi, lögum nr. 65 frá 23. mars 1955 um gjald af öli, lögum nr. 68 frá 28. febrúar 1950 um gjald af ilmvötnum, snyrtivörum o. fl., lögum nr. 68 frá 25. mars 1955 um gjöld af tóbaki, lögum nr. 174 frá 7. maí 1975 um gjöld af ábyrgðartryggingu ökutækja o. fl., lögum nr. 607 frá 21. desember 1946 um gjald af neysluís, lögum nr. 406 frá 20. ágúst 1976 um gjald af sykri o. fl., lögum nr. 221 frá 26. maí 1971 um skráningargjald af ökutækjum o. fl., lögum nr. 413 frá 20. ágúst 1976 um gjald af tryggingum skemmtibáta, lögum nr. 634 frá 21. desember 1977 um gjald af tilteknum smásöluumbúðum, lögum nr. 453 frá 7. september 1977 um gjald af tilteknum olíuvörum, lögum nr. 441 frá 6. september 1977 um gjald af leiguflugi, lögum nr. 89 frá 9. mars 1977 um gjald af raforku, lögum nr. 291 frá 29. júní um gjald af gasi, lögum nr. 174 frá 30. apríl 1969 um stimpilgjald, lögum nr. 284 frá 23. maí 1973 um „kapitaltilförselsavgift“, lögum nr. 313 frá 20. desember 1915 um kauphallarstimpilgjald, lögum nr. 575 frá 25. nóvember 1977 um gjald af fyrsta afsali á tilteknum eignaríbúðum og gjöld skv. lögum nr. 44 frá 14. mars 1955 um ýmis neyslugjöld og gjöld skv. lögum nr. 43 frá 14. mars 1955 um „forbrugsbegrænsende foranstaltninger“;
- b) í Finnlandi: skattar og gjöld skv. lögum um gjald af tóbaki (875/79), lögum um gjald af sykurvörum (867/79), lögum um gjald af öli (877/79), lögum um gjald af gosdrykkjum (870/79), lögum um gjald af matvælum (868/79), lögum um tíma-bundið gjald af eldsneyti (858/80), lögum um gjald af ætri fitu (879/79), lögum um gjald af sykri (872/79), lögum um gjald af rafmagni (652/76), lögum um gjald af áburði (881/79), lögum um gjald af brennsluolíu (873/79), lögum um skatt af áfengum drykkjum (869/79), lögum um öryggisbirgðagjald af fljótandi eldsneyti (858/72), lögum um olíuverndarsjóðinn (379/74), lögum um skatt af happdrætti (259/70), lögum um skatt af tilteknum tryggingariðgjöldum (664/1966), lögum um stimpilgjald (662/43) og lögum um skatt á kvikmyndahús (366/1964);
- c) á Íslandi: lög um gjald af gosdrykkjum, öli, sælgæti og kakaói (77/1980), lög um verðjöfnunargjald á raforku (83/1974) og (6/1979) lög um skemmtanaskatt (58/1980), lög um bensíngjald, gúmmígjald, þungaskatt af dísilbifreiðum undir 4 tonnum og kílómetragjald (79/1974), lög um sérstakt innflutningsgjald af bifreiðum (4/1960), lög um stimpilgjald (36/1978), lög um gjald af brennsluolíum (6/1976) og lög um flugvallagjald (8/1976);
- d) í Nöregi: gjald af öli skv. lögum frá 28. júní 1912 nr. 4, gjald af tóbaksvörum, bensíni, bátanetum, raforku, jarðolíu, súkkulaði og sælgæti o. fl., sykri o. fl., gosdrykkjum o. fl., snyrtivörum og hópferðum með flugvélum skv. lögum nr. 11 19. maí 1933, árgjald af bátum ásamt gjöldum af vélknúnum ökutækjum, sem nefnd eru í lið 3.A., d) skv. lögum nr. 2 19. júní 1959, gjald af skjölum skv. lögum nr. 59 12. des. 1975 gjald skv. útvarpslögum nr. 36 frá 13. júní 1980, gjald á útbúnað til upptöku eða endurflutnings hljóðs eða mynda skv. lögum nr. 69 frá 12. júní 1981, gjald af áfengi o. fl., og gjald af alkóhóli í bragðbætifni o. fl., sem lagt er á skv. lögum nr. 1 19. júní 1964 og
- e) í Svíþjóð: gjöld og skattar skv. lögum (1957:262) um almennan orkuskatt, lögum (1961:372) um bensíngjald, lögum (1973:1216) um „särskild beredskabsavgift“ af olíuvörum, lögum (1977:306) um gjald af drykkjarvörum, lögum (1961:394) um skatt af tóbaki, lögum (1941:251) um sérstakt vörugjald, lögum (1960:258)

um jöfnunargjald á tiltekna vörur, lögum (1953:397) um gjald af fituefnum, sem notuð eru við framleiðslu á „fedtemulsion“ o. fl., lögum (1973:37) um gjald af tilteknum drykkjarumbúðum, lögum (1972:266) um skatt af auglýsingum og tilkynningum, lögum (1972:820) um skatt af spilum, lögum (1928:376) um sérstakan skatt af tilteknum happdrættisvinningum, stimpilskattslögum (1964:308), lögum (1978:144) um skatt af tilteknum ferðum, lögum (1978:69) um skatt af sölu vélknúinna ökutækja, lögum (1975:343) um niðurrif bifreiða, umferðarskattalögum (1973:601), lögum (1976:338) um umferðarskatt af tilteknum ökutækjum, sem ekki eru skráð í ríkinu, lögum (1972:435) um gjald vegna of mikils öxulþunga, lögum (1978:880) um greiðslutryggingu fyrir sköttum, tollum og gjöldum, lögum (1968:361) um innflutningsgjald af tilteknum tegundum af kökum, tilskipun (1964:352) um gasolíuskatt, tilkynningu (1973:717) um innheimtu o. fl. á gjaldi af „veðmálateljorum“ og lögum (1976:339) um söluvagna-skatt.

D. Gjöld skv. grein 2 f) í samningnum teljast skattar og gjöld í eftirtöldum lögum með síðari breytingum:

- a) í Danmörku: gjald vinnuveitenda til dagpeningasjóðs, sbr. 4. mgr. 41. gr., svo og 11., 13. og 2. mgr. 15. gr. laga nr. 262 7. júní 1972 um dagpeninga vegna veikinda eða fæðinga, gjald útgerðar skv. 4. mgr. 21. gr. laga nr. 311 9. júní 1971 um almenna sjúkratryggingu, gjald vinnuveitenda til örorkutryggingasjóðs skv. 34. og 35. gr. laga nr. 219 4. júní 1965 um örorkutryggingar, tryggingariðgjald, sem tryggingarskyldum vinnuveitanda ber að greiða samkvæmt slysatryggingarlögum til viðurkenndra slysatryggingarféлага, sbr. 42., 43. og 44. gr. slysatryggingarlaga nr. 79 8. mars 1978, bætur sem ákvarðaðar hafa verið skv. lögum um opinbera framfærslu (lög nr. 333 19. júní 1974) og innheimta má skv. 7. gr. laganna, sbr. 27. gr. þeirra, sem persónulega skatta, gjald skv. V. kafla (ATP) laga um viðbótarlífeyri vinnumarkaðarins svo og gjald vinnuveitanda til atvinnuleysistrygginga (lög nr. 114 24. mars 1970);
- b) í Finnlandi: gjöld og iðgjöld samkvæmt almannatryggingalögum (347/56), sjúkratryggingalögum (364/63), lögum um gjald atvinnurekanda til félagslegrar verndar (366/63) og lög um skógverndarfélag (558/50);
- c) á Íslandi: gjöld samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67/1971, lögum um atvinnuleysistryggingar nr. 57/1973, lögum um iðnlánasjóð nr. 68/1967 og lögum um launaskatt nr. 14/1965, svo og skattur af atvinnurekstri o. fl. skv. V. kafla laga um tekjustofna sveitarfélaga nr. 73/1980, kirkjugjald samkvæmt lögum um sóknargjöld nr. 36/1948, kirkjugarðsgjald samkvæmt lögum um kirkjugarða nr. 21/1963, og iðnaðarmálagjald samkvæmt lögum um iðnaðarmálagjald nr. 48/1975;.
- d) í Noregi: gjöld samkvæmt lögum frá 17. júní 1966 um almannatryggingar og lögum frá 19. júní 1969 um gjöld af fjárfestingum o. fl., svo og gjald samkvæmt reglugerð frá 17. desember 1971 með ákvæðum um gjald vegna of mikils öxulþunga; og
- e) í Svíþjóð: gjöld samkvæmt lögum um almannatryggingar (1962:381), lögum um vinnuslysatryggingar (1976:280), lögum um innheimtu tiltekinna gjalda skv. lögum um almannatryggingar o. fl. (1959:552), lögum um barnavernd (1976:381), lögum um „delpensionsförsäkring“ (1979:84), lögum (1946:324) um skógverndargjald, lögum (1961:300) um gjald útgerðarmanns vegna eftirlauna sjómanna og gjöld samkvæmt lögum um gjald vegna of mikils öxulþunga (1972:435).

4. Verði verulegar breytingar gerðar á sköttum eða gjöldum, sem upp eru talin í þessu samkomulagi, eða komi í þeirra stað aðrir skattar eða gjöld, sem um er fjallað í 2. gr.

samningsins, sem eru í aðalatriðum sama eðlis, skal gera nýtt samkomulag með bréfaskiptum milli hinna bæru stjórnvalda.

5. Ef skattur af tilteknum tekjum eða eignum hefur verið staðgreiddur eða endanlega greiddur í aðildarríki, getur bært stjórnvald í öðru aðildarríki mælt til þess að hin greidda skattfjárhæð verði flutt til hlutaðeigandi skattyfirvalds þess ríkis til að draga hana frá skatti af tekjunum eða eignunum.
6. Upplýsingaskylda skv. 12. gr. samningsins skal einnig taka til upplýsinga um greidda tímabilsbundna framfærslustyrki.
7. Með beiðni um aðstoð til innheimtu skal fylgja í frumriti eða staðfestu eftirriti úrskurður sá, sem skattkrafan er reist á, eða opinber úrdráttur úr skattskrá (skattseðill) eða annað skjal, sem ber með sér kröfuna.
í beiðni skal greina:
 - a) stjórnvald, sem aðstoðarinnar óskar;
 - b) varðandi greiðsluskyldan mann: nafn, heimilisfang, fæðingardag og -ár, heimilissveit, svo og ef unnt er, vinnustað og dvalarstað;
 - c) varðandi greiðsluskylda löggjörfu; tegund löggjörfu, nafn og heimilisfang;
 - d) þegar við á, þann stað í því ríki, sem innheimtu er beiðt í þar sem hinn greiðsluskyldi á eignir, svo og tegund eigna;
 - e) tegund kröfu og fjárhæð, þar með taldir áfallnir vextir, tímabil það er krafan varðar, svo og hvenær krafan fyrnist að nokkru eða öllu leyti samkvæmt löggjöf eigin ríkis;
 - f) þann grundvöll, sem útreikningur á vöxtum eða gjöldum skv. lið 2. a) eða b) er reistur á; ennfremur önnur atriði, sem geta auðveldað eða flýtt fyrir innheimtu kröfunnar. Sambærilegar upplýsingar skulu veittar í beiðni um tryggingarráðstafanir vegna greiðslu á skattskuld.
8. Beiðni um aðstoð við innheimtu skatta má því aðeins bera fram að samanlögð fjárhæð kröfu, að undanskilinni þeirri fjárhæð, sem um ræðir í lið 2. a), náí a. m. k. 1400 dönskum krónum, 850 finnskum mörkum, 1400 íslenskum krónum, 1200 norskum krónum eða 1000 sænskum krónum.
9. Innheimta fer fram í mynt þess ríkis, sem aðstoðar er beiðt í. Bær stjórnvöld í þessu ríki skulu, svo fljótt sem auðið er eftir móttöku beiðni um aðstoð, umreikna þá fjárhæð sem í beiðni greinir í mynt þessa ríkis samkvæmt gengi, er ríkisbankinn mælir með, á þeim degi er beiðnin barst og skal innheimtan taka til þeirrar fjárhæðar, sem þannig er reiknuð út. Við þennan umreikning má beita þeim ákvæðum um jöfnun fjárhæða, sem kunna að gilda samkvæmt löggjöf þessa ríkis.
Verði gengisbreyting meðan á innheimtuaðgerðum stendur getur bært stjórnvald í því aðildarríki, sem innheimtu er beiðt í, ákveðið, eftir að hafa leitað álits ríkisbanka þessa ríkis, hvaða gengi skuli notað í þessu máli vegna breytingarinnar.
Ekkert framangreindra ákvæða í þessum lið skal koma í veg fyrir að sú fjárhæð, sem beiðni nær til, sé greidd í mynt þess ríkis, sem aðstoðar óskar.
10. Fjárhæðir, sem innheimtar hafa verið vegna aðstoðar samkvæmt samningi þessum, skal innheimtustjórnvald greiða svo fljótt, sem auðið er, til ríkisbanka eigin ríkis á reikning ríkisbanka þess ríkis, sem innheimt var fyrir.
Við innborgun skal greina nafn og heimilisfang þess innheimtustjórnvalds, sem fjárhæðina á að fá, svo og þá skattkröfu, sem fjárhæðin á við.
Innheimta fjárhæð má einnig leggja á póstgíróreikning þess innheimtustjórnvalds, sem aðstoðarinnar hafði óskað.
Þar sem við á skal draga málskostnað fyrir dómstólum og kostnað vegna gjaldþrotameðferðar frá innheimtri fjárhæð (19. gr. samningsins).
Með „**innheimtustjórnvaldi**“ í þessum lið er átt við:
í Danmörku: Sjómannaskattaskrifstofuna (Sömandsskattekontoret),

í Finnlandi: lénsskattayfirvöld (länsskatteverk), svæðisskrifstofa, og bílaskráningar-miðstöð.

á Íslandi: Gjaldheimtuna í Reykjavík,

í Noregi: Skattfógetann í Osló (Skattefogden i Oslo) og

í Svíþjóð: krúnufógetastjórnvald (kronofogdemyndighet).

Með „ríkisbanka“ í þessum lið er átt við:

í Danmörku: Danska þjóðbankann (Danmarks Nationalbank),

í Finnlandi: Finnlandsbanka (Finlands Bank),

á Íslandi: Seðlabanka Íslands,

í Noregi: Noregsbanka (Norges Bank) og

í Svíþjóð: Sænska ríkisbankann (Sveriges Riksbank).

11. Yfirfærsla gjaldeyris vegna skattgreiðslna frá einu samningsríki til annars skal fara fram innan ramma gildandi greiðslusamninga milli ríkjanna.

Samkomulag þetta öðlast gildi þrjátíu dögum eftir þann dag, er bær stjórvöld í öllum aðildarríkjunum hafa undirritað samkomulagið og skal því beitt um mál, sem borist hafa eftir gildistöku til bærs stjórnvalds í því ríki, sem beiðninni er beint til.

Með þessu samkomulagi fellur úr gildi samkomulag samkvæmt 20. gr. í samningnum frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum, sem undirritaður var hinn 15. júní, hinn 5. og 21. október og hinn 10. og 28. nóvember 1977. Samkomulag það, sem nú er fellt úr gildi, heldur þó gildi sínu að því er varðar mál, sem borist höfðu báru stjórnvaldi í því ríki, sem beiðninni var beint til, áður en þetta samkomulag tekur gildi.

Samkomulag þetta er gert í sex eintökum á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland, hinn fyrir Svíþjóð og skulu allir textar jafngildir.

Stockholm, den 24 juni 1982.

Kurt Malmgren.

København, den 21. juli 1982.

Jens Rosman.

Helsingfors, den 11. august 1982.

Mauno Forsman. Hillel Skurnik.

Reykjavík, 27. ágúst 1982.

Ragnar Arnalds. Árni Kolbeinsson.

Oslo, den 22. september 1982.

Arne Scheel.

Framangreint birtist hér með öllum hlutaðeigandi til upplýsingar og eftirbreytni. Auglýsing nr. 438 14. desember 1977 fellur jafnframt úr gildi í samræmi við efnisákvæði 2. og 3. mgr. 11. tl. samkomulags þessa.

Fjármálaráðuneytið, 18. október 1982.

F. h. r.

Höskuldur Jónsson.

Árni Kolbeinsson.

B 141